

chat Pánovu hlasu, protože si myslíme, že by nám mohl odejmout naši svobodu. Ve skutečnosti je však každý z nás plodem lásky. Lásky rodičů, zajisté, ale hlouběji lásky Boží. Bible praví: i kdyby tě tvoje matka nechtěla, já tě chci, protože tě znám a miluji (srov. Iz 49,15). Ve chvíli, kdy si to uvědomím, se můj život změní: stává se odpovědí na tuto lásku, která je větší než jakákoli jiná láska, a plně se tak uskuteční moje svoboda.

Mladí muži, kterým jsem dnes udělil kněžské svěcení, se neliší od jiných mladých lidí, ale hluboce se jich dotkla krása Boží lásky, a nemohli na ní neodpovědět celým svým životem. Jak se setkali s Boží láskou? Potkali ji v Ježíši Kristu, v jeho evangeliu, v eucharistii a ve společenství církve. V církvi se život každého člověka objevuje jako příběh lásky. Jasně to ukazují Písmo a dokládá svědectví svatých. Příkladem je sv. Augustin, který se ve svých Vyznáních obrací k Bohu a slovy: „Pozdě jsem si Tě zamiloval, Kráso tak dávná a přece tak nová, pozdě jsem si Tě zamiloval! Hle, Tys byl uvnitř, když já jsem byl venku, ... Tys byl se mnou, ale já jsem s Tebou nebyl. ... ale Tys volal, křičel a prorazil mou hluchotu“ (X, 27.38). Draží přátelé, modleme se za církve, za každé místní společenství, aby bylo jako zavlažená zahrada, v níž mohou růst a zrát všechna semena povolání, která Bůh rozsévá v hojnosti. Modleme se, aby tato zahrada byla kultivována všude v radosti, s níž každý vnímá, že je v různosti svého obdarování povolán. Rodiny jsou prvotním prostředím, které dýchá láskou Boží, jež dává vnitřní sílu i uprostřed životních těžkostí a zkoušek. Kdo prožívá zkušenost Boží lásky v rodině, dostává se mu nedocenitelného daru, který ve svůj čas přinese plody. Kéž nám to všechno vyprosí Blahoslavená Panna Maria, vzor svobodného a poslušného přijetí Božího volání a Matka každého povolání v církvi.

Papež Benedikt XVI. 29. 4. 2012

Dnešní člověk s opovržením odmítá roli ovce a ideu stáda, ale v obojím je až po uši. Jedním z nejviditelnějších jevů naší společnosti je masifikace. Tisk, televize, internet, to vše jsou hromadné sdělovací prostředky, masmédiá, která informují masy, ale i masy formují a vytvářejí. Lidé jsou tak manipulováni a přesvědčováni o tom, jaké vzory chování a blahobytu si mají nechat zvnějšku vnutit, že se těmito vzory pak řídí, aby šli s dobou. Dobrý pastýř, kterým je Kristus, nám naopak nabízí vysvobození. Patřit k jeho stádu neznamena stát se masou, ale masifikaci se naopak vyhnout; v jeho stádu totiž vynikne neopakovatelné bohatství a pravý úděl každého člověka, protože Kristus nás dokonale zná a miluje.

Raniero Cantalamessa – Biblické inspirace

Uvedené knihy je možné zakoupit na adrese www.ikarmel.cz

Prameny, odkazy

Francis J. Moloney – Evangelium podle Jana – Sacra pagina; Felix Porsch – Evangelium sv. Jana – Malý stuttgartský komentář; Misál na každý den liturgického roku; Petr Mareček – www.biblickedilo.cz;

Vydává Pastorační středisko brněnské diecéze ve spolupráci s Karmelitánským nakladatelstvím jako součást diecézního biblického programu Vezmi a čti. Ke stažení na www.vezmiacti.cz.

Další texty v týdnu

Po: Sk 11,1-18; Jan 10,1-10
 Út: Gn 1,26-2,3; Mt 13,54-58
 St: Sk 12,24-13,5a; Jan 12,44-50
 Čt: 1 Kor 15,1-8; Jan 14,6-14
 Pá: Sk 13,26-33; Jan 14,1-6
 So: Sk 13,44-52; Jan 14,7-14



4. neděle velikonoční – cyklus B

26. dubna 2015

Ježíš řekl: ¹¹„Já jsem pastýř dobrý! Dobrý pastýř dává za ovce svůj život. ¹²Kdo je najatý za mzdu a není pastýř a jemuž ovce nepatří, jak vidí přicházet vlka, opouští ovce a dává se na útěk – a vlk je uchvacuje a rozhání – ¹³vždyť kdo je najatý za mzdu, tomu na ovcích mu nezáleží. ¹⁴Já jsem dobrý pastýř; znám svoje ovce a moje ovce znají mne, ¹⁵jako mne zná Otec a já znám Otce; a za ovce dávám svůj život. ¹⁶Mám i jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince. Také ty musím přivést; a uposlechnou mého hlasu a bude jen jedno stáde, jen jeden pastýř. ¹⁷Proto mě Otec miluje, že dávám svůj život, a zase ho přijmu nazpátek. ¹⁸Nikdo mi ho nemůže vzít, ale já ho dávám sám od sebe. Mám moc život dát a mám moc ho zase přijmout. Takový příkaz jsem dostal od svého Otce.“

Jan 10,11-18

Úvod k meditaci

Ježíš zná své ovce, ovce znají jeho. Kdo má Ježíše za pastýře, rozeznává jeho hlas mezi jinými hlasy, jinými názory, které se ucházejí o pozornost člověka. Ježíš je dobrý pastýř, ovce jsou jeho vlastní a on za ně dává svůj život. Jako vydal za své ovce život na kříži, tak jej vydává neustále na oltářích ve mši svaté. Dar, který Ježíš přináší ovcím, je věčný život. Svou lásku chtěl Ježíš vtisknout skrze Ducha Svatého do myslí a srdcí těch, které si přizval ke svému pastýřskému dílu jako pomocníky. Skrze své spolupracovníky chce Ježíš lidstvo stále sjednocovat, posvěcovat a chce mu vtisknout pečeť své božské lásky.

Výklad biblického textu

Kontext: Je to poslední velká Ježíšova řeč pronesená před Židy. Skrze ni se zjevuje před světem. Hlavní téma této řeči tvoří výroky „já jsem“: Já jsem dveře (Jan 10,7,9) a Já jsem dobrý pastýř (Jan 10,11.14). Tyto výroky poukazují na vylučnost Ježíšova zjevení.

Obraz dobrého pastýře byl nejčastějším symbolem, který křesťané v prvních stoletích používali k zobrazení Krista. Se ztvárněním Krista – dobrého pastýře se setkáváme již v katakombách. Tato vyobrazení představují Krista jako toho, kdo přišel na svět, aby hledal ztraceného člověka, aby se o něj staral. Jako toho, kdo touží po tom, aby člověka přivedl zpět k Bohu. Kristus jako dobrý pastýř je tím, kdo s příkladnou a neúnavnou starostlivostí a s naprostým nasazením usiluje o každého člověka.

V celém Orientu byl pastýř hojně rozšířeným obrazem pro božského i lidského panovníka. O to je pozoruhodnější, že jediným pravým pastýřem je sám Bůh (srov. Žl 23,1); ostatní, kteří se někdy označují jako pastýři, jsou kritizováni ze strany proroků.

**Týden
s Božím
slovem**

1. čtení:
Sk 4,8-12
2. čtení:
1 Jan 3,1-2
Evangelium:
Jan 10,11-18

Srovnání:

Žl 23,1;
Iz 40,11;
Ez 34,15;
Žid 13,20;
1 Petr 2,25;
Zj 7,17;
Jan 15,13;
1 Jan 3,16;
Jan 10,27;
Mt 11,27;
Jan 10,17;
Iz 56,6-8;
Jan 11,52;
Sk 2,24;
Mk 10,32;
Jan 14,31; 15,10

v. 14: Vztah dobrého pastýře k jeho chráněncům není rezervovaný, nevyznačuje se chladností, není vztahem ryze věcným a neosobním, nýbrž se vyznačuje srdečností. Jedná se o skutečně osobní vztah, který se podobá vztahu mezi Otcem a Synem. Nejsme pro Ježíše pouhými čísly. Zná nás s naší minulostí, s našimi námahami, našimi selháními a veškerými našimi osobními zvláštnostmi. Ježíš nás zná a miluje nás a rád by nás více vtáhl do společenství se sebou. K tomu je však nezbytné, aby On pro nás nebyl pouhým jménem, nýbrž abychom ho stále lépe poznávali a důvěřovali mu.

v. 16: Ježíšova pastýřská starostlivost není ohraničena pouze na lid Izraele, ale ke stádcí patří (budou patřit) i obrácení pohané. Nikdo není vyloučen, vyřazen nebo vynechán z jeho pastýřské péče a láskyplné starostlivosti. Boží láska, která je v něm přítomná a v něm působí, náleží všem lidem bez výjimky. Všem lidem patří pozvání, aby se stali jedním velkým společenstvím skrze něj, dobrého pastýře, a skrze společenství s ním. Tohoto společenství není člověk schopen nikdy sám dosáhnout. Společenství je dílem dobrého pastýře, je jeho posláním.

K tématu

Dobrý den, drazí bratři a sestry, evangelista Jan v této čtvrté neděli velikonoční prezentuje obraz Ježíše Dobrého Pastýře. Rozjímání o tomto úryvku nám umožní chápat, jaký měl Ježíš vztah ke svým učedníkům. Byl to vztah založený na jemnocitu, lásce, vzájemném poznání a příslibu nezměrného daru: „Já jsem přišel – říká Ježíš – aby měli život a aby ho měli v hojnosti“ (Jan 10,10). Tento vztah je vzorem vztahů mezi křesťany i lidských vztahů. Mnozí se dnes, stejně jako v Ježíšově době, nabízejí za „pastýře“ našich životů, avšak jedině Zmrtvýchvstalý je pravým Pastýřem, který nám dává život v hojnosti. Vybízím všechny, aby měli důvěru v Pána, který nás vede. On nás nejenom vede, ale doprovází nás a jde s námi. Naslouchejme s otevřenou myslí a otevřeným srdcem Jeho Slovu, abychom sytili svoji víru, osvěcovali svoje svědomí a následovali učení evangelia. Tuto čtvrtou neděli se modlíme za pastýře církve, za všechny biskupy, včetně tohoto římského, a za všechny kněze! Ať nám pastýřům Pán pomáhá zachovávat vždycky věrnost Mistrovi, být moudrými vůdci a osvěcovat Boží lid, který nám byl svěřen. A prosím také vás, abyste nám pomáhali být dobrými pastýři. Jednou jsem četl krásnou myšlenku o tom, jak Boží lid pomáhá biskupům a kněžím, aby byli dobrými pastýři. Bylo to ve spise sv. Cesaria z Arles, jednoho z církevních otců prvních století. Vysvětloval, jak má pomáhat Boží lid pastýřovi, a podal tento příklad: Když má telátko hlad, jde ke krávě, svojí matce, aby dostalo mléko. Kráva mu však nedává hned a zdá se, že si je chce nechat. Co učiní telátko? Čumáčkem ťuká na vemeno, aby vyšlo mléko. Je to krásný obraz. „Tak také vy – píše onen světec – musíte být s pastýři a stále klepat na jejich dveře, na jejich srdce, aby vám dali mléko nauky, mléko milosti a mléko vedení.“ Prosím vás tedy, abyste obtěžovali pastýře a rušili nás, všechny pastýře, abychom mohli dávat mléko milosti, nauky a vedení. Obtěžujte! Pomyslete na onen krásný obraz telátka, jak obtěžuje matku, aby mu dala jíst.

Každý pastýř, který následuje Ježíše, „je někdy vpředu, aby ukazoval cestu a povzbuzoval naději lidu, jindy je svou prostou a milosrdnou blízkostí prostě uprostřed všech a v určitých okolnostech musí kráčet za lidem, aby pomohl těm, kteří zaostali“ (Evangelii gaudium, 31).

Kež jsou všichni pastýři takoví! Vy však pastýře obtěžujte, aby poskytovali vedení nauky i milosti. Na tuto neděli připadá Světový den modliteb za povolání. V letošním Poselství jsem připomněl, že „každé povolání – i při mnohosti různých cest – vyžaduje, abychom stále vycházeli ze sebe a zaměřovali svůj život na Krista a na jeho evangelium“ (č.2). Povolání následovat Ježíše je proto současně vzrušující a náročné. K jeho realizaci je nutné neustále pěstovat hluboké přátelství s Pánem, což umožňuje žít z Něho a pro Něho. Modleme se, aby i v této době mnozí mladí uslyšeli Pánův hlas, kterému stále hrozí, že bude přehlušen spoustou jiných hlasů.

Papež František 11. 5. 2014

Ježíš chce navázat se svými přáteli vztah, který je odrazem toho, který Jej pojí s Otcem.. Vztah vzájemné příslušnosti v plné důvěře a niterném společenství. Pro vyjádření tohoto hlubokého vztahu, přátelského vztahu, používá Ježíš obraz pastýře a jeho ovcí. On je volá a ony poznávají jeho hlas, odpovídají na jeho volání a následují ho. Jak krásné podobenství! Tajemství hlasu je podmanivé: pomysleme, že již v lůně naší matky se učíme rozpoznávat její hlas a hlas otce; z tónu hlasu rozpoznáváme lásku nebo pohrdání, sympatie nebo chlad. Ježíšův hlas je jedinečný! Když se jej naučíme rozlišovat, povede nás cestou života, cestou, která překračuje také propast smrti.

Ježíš však v jedné chvíli o svých ovcích říká: „Můj Otec, který mi je dal...“ (Jan 10,29). To je velmi důležité, je to hluboké tajemství, nesnadno srozumitelné. Pokud se cítím přitahován Ježíšem, pokud Jeho hlas zahřívá moje srdce, je to díky Bohu Otci, který do mne vložil touhu po lásce, pravdě, životě, kráse... a Ježíš je tím vším v plnosti! To nám pomáhá chápat tajemství povolání, zejména povolání ke zvláštnímu zasvěcení. Někdy nás Ježíš volá, zve k následování, ale možná si nevšimneme, že je to On, jako se to stalo mladému Samuelovi. Dnes jsou tady na náměstí mnozí mladí. A ty, mladíku, dívko, ptej se, co od tebe chce Ježíš a buď odvážný! Buď odvážný a ptej se Jej!

Před a za každým povoláním ke kněžství nebo zasvěcenému životu, je vždycky něčí mocná a intenzivní modlitba: babičky, dědečka, matky, otce, společenství... Proto Ježíš řekl: „Proste Pána žně, aby poslal dělníky na svou žně“ (Mt 9,38). Povolání se rodí v modlitbě a z modlitby, a pouze v modlitbě se mohou uchovat a nést plody. Rád to připomínám dnes, kdy je Světový den modliteb za povolání. A prosme o přímlovu Panny Marii, která byla ženou přitakání. Maria řekla své ano celým životem. Naučila se rozpoznávat Ježíšův hlas, jakmile Jej začala nosit ve svém lůně.

Maria, naše Matko, pomoz nám stále více poznávat Ježíšův hlas a následovat Jej, abychom kráčeli cestou života.

Papež František 21. 4. 2013

Drazí bratři a sestry,

modleme se, aby všichni mladí byli pozorní vůči Božímu hlasu, který niterně promlouvá k jejich srdci a volá je, aby se vzdali všeho a sloužili Jemu. To je také smysl dnešního Světového dne modliteb za povolání. Pán totiž neustále volá, ale častokrát jej neposloucháme. Jsme rozptylováni mnoha věcmi a jinými, povrchnějšími hlasy. Také máme strach naslou-